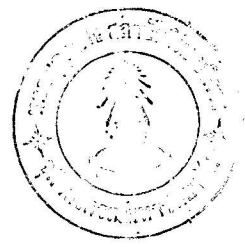

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในประเทศไทยคนจีนนับเป็นชนกึ่งค้าวที่กลายเป็นชนกลุ่มน้อยซึ่งมีอิทธิพลและมีขอบเขตการขยายตัวอย่างกว้างขวางที่สุด นักวิจัยจำนวนมากได้สนใจศึกษาเปรียบเทียบวิเคราะห์ลักษณะที่เหมือนกันและต่างกันระหว่างคนไทยกับคนจีน ในขณะที่ตามทัศนะของคนไทยโดยทั่วไปแล้วมักจะยกย่องคนจีนเป็นผู้ที่มีความขยันขันแข็ง มานะอดทนและเฉลียวฉลาด ทรูในโรงเรียนจีนที่มีลูกจีนเรียนรวมอยู่ด้วยมักจะกล่าวถึง เด็กจีนว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาดี ขยันและตั้งใจในการเรียน นักวิจัยชาวอเมริกันคนหนึ่งชื่อ Skinner* ได้รวบรวมความคิดของนักเขียนในปี ๑๙๔๗ ว่า

"คนจีนเป็นผู้ที่มีความอดุสาหะ ขยันขันแข็ง เติบโตทำงานทุกชนิด มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน มีความทะเยอทะยานต่อการความมั่งคั่งและความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ ชอบทำสิ่งใหม่ ๆ กล้าเสี่ยงและเป็นผู้ที่ชอบความอิสระซึ่งเปรียบเทียบกับคนไทยแล้ว คนไทยโดยทั่วไปเป็นผู้ที่เกียจคร้าน ทำงานเพื่อสนองความต้องการของตนในระยะนั้น พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่แล้ว ไม่สนใจเรื่องเงินหรือความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ รักษาจารีตนิยม และพอใจที่จะทิ้งพาอาศัยผู้อื่น"

(The Chinese were characterized as displaying extreme industriousness, willingness to labor long and hard, steadiness of purposes, ambition, desire for wealth and economic advancement, innovativeness, venturesomeness and independence. The Thai by

---

* G.W.Skinner, Chinese Society in Thailand: An Analytical History, p. 91

comparison, we generally said to be indolent, unwilling to labor for more than immediate needs, contented with their lot, uninterested in money or economic advancement, conservative and satisfied with a dependent status.)

ความแตกต่างระหว่างคนจีนกับคนไทยทำให้ผู้วิจัยสนใจว่าเด็กจีนได้รับการอบรมสั่งสอนอย่างไรจึงเป็นผู้ที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับคนไทย Anastasi ๒ ได้สรุปผลการวิจัยหลายฉบับว่า ลัทธิชาติและเชื้อชาติมิได้มีส่วนทำให้คนมีความแตกต่างกันทางด้านสติปัญญา เช่น ชาวจีนก็มีระดับสติปัญญาแตกต่างไปจากชาวผิวขาว หรือชาวอินเดียแดง ไม่แตกต่างไปจากชาวอเมริกา จากผลของการทดสอบสติปัญญาแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าความแตกต่างที่มีนั้นเกิดจากองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น ระดับเศรษฐกิจและสังคม ความสามารถในการใช้ภาษา และการอบรมสั่งสอน เป็นต้น

สำหรับในการพยายามศึกษาอธิบายวิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ ที่เป็นต้นเหตุสำคัญทำให้เกิดความแตกต่างนี้ สุรางค์ โค้วตระกูล^๓ กล่าวว่า นักจิตวิทยาหลายท่านได้ศึกษาพบว่าบรรยากาศทางบ้านมีส่วนสำคัญที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนหรือมีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผล (Achievement Motive) Prescott^๔ กล่าวว่าองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และความสัมฤทธิ์ผลมี ๖ องค์ประกอบ องค์ประกอบที่สำคัญอันหนึ่งคือทางวัฒนธรรมและการอบรมสั่งสอนทางบ้าน (Culture and Socialization Factors) ส่วน Second และ Backman^๕ ได้สรุปจากการศึกษาหลายท่านได้ความเห็นตรงกันว่า การอบรมเลี้ยงดูและการอบรมสั่งสอนเกี่ยวข้องกับงานที่เด็กมีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลสูงหรือต่ำ

^๒ Anne Anastasi, Differential Psychology, pp. 542 - 599

^๓ สุรางค์ โค้วตระกูล การศึกษาดนพลีเตอร์ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในวัยเด็กระยะปลาย หน้า ๒

^๔ Dunial Alfred Prescott, อ้างไว้ในสุรางค์ อ้างแล้ว หน้า ๒ - ๓

^๕ Paul Second and Carl W. Backman, Social Psychology, p.568

นักจิตวิทยาหลายท่านได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผล ส่วนมากมักมีวัตถุประสงค์เพื่อจะวัดพฤติกรรมว่ามีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลต่ำหรือมีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลสูง วิธีการวัดมีทั้งทางตรงและทางอ้อม ทางตรงเป็นวิธีการวัดโดยสร้างสภาพการณ์ขึ้นในห้องทดลอง แต่วิธีการที่แพร่หลายคือ วิธีการทางอ้อม เป็นการทดสอบแบบ Projective Test โดยใช้แบบทดสอบ Thematic Apperception Test (TAT) และ Sentence Completion Test (SCT)

McClelland และผู้ร่วมงาน^๖ ได้ศึกษาให้คะแนนแสดงแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลแบบมาตรฐานขึ้น โดยใช้ภาพ TAT ของ Murray ทดสอบโดยให้ผู้ถูกทดสอบเล่าเรื่องเกี่ยวกับภาพที่กำหนดให้ แล้วให้คะแนนแต่ละภาพตามเกณฑ์ที่วางไว้ว่าประโยชน์ใดแสดงถึงแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผล คะแนนที่แสดงควมดีของแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลคือระดับของแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผล ต่อมา McClelland และผู้ร่วมงาน ได้คิดกระบวนการทดลองโดยสร้างสภาพการณ์ขึ้นในห้องทดลอง

สำหรับ SCT นั้น Mukherjee^๗ เป็นผู้หนึ่งที่สร้างขึ้น และพยายามดัดแปลงและหาความแม่นยำ เขาสรุปได้ว่า

"สำหรับ Sentence Completion Test นั้นมีเจตจำนงให้เป็นเครื่องมือที่มีความแม่นยำและเชื่อถือได้ในการวัดแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผล"

(The Sentence Completion Test has been recently purposed as a reliable and valid tool for measurement of achievement motivation.)

^๖ David C McClelland et al., "The Achievement Motive," in The Motivation of Behavior, by Judson Seise Brown, p. 240

^๗ Bishwa Nath Mukherjee, "Achievement Motivation and Goal-Setting Behavior in the Classroom," The British Journal of Educational Psychology, 34: 3, 286, November, 1965

นอกจากนี้ McClelland^๒ ได้นำเอาแบบทดสอบ SCT ของ Holzberg^๓ มาใช้ในการทดสอบ McClelland^๔ โคถ่อว่าเป็นประโยชน์ที่ชี้แจงว่าผู้ถูกทดสอบได้สะท้อนความคิดเห็นและแรงจูงใจในสัมฤทธิผลของตนเองออกมาได้เช่นเดียวกับการใช้ภาพจาก TAT

ชกตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยถือว่า SCT สามารถวัดแรงจูงใจในสัมฤทธิผลได้

ปัญหา

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจในสัมฤทธิผลกับการอบรมสั่งสอนของบิดามารดาตามทัศนะของเด็กวัยรุ่นไทยและเด็กวัยรุ่นอุยกิน

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษารังนี้ต้องการจะเปรียบเทียบแรงจูงใจในสัมฤทธิผลกับการอบรมสั่งสอนของบิดามารดาตามทัศนะของเด็กวัยรุ่นไทย และเด็กวัยรุ่นอุยกิน อายุ ๑๒ - ๑๘ ปี ที่อยู่ในโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย อำเภอสามพันขวด จังหัดพระนคร ระหวางปีการศึกษา ๒๕๐๘ เานั้น

---

^๒ David G McClelland, Personality, pp. 550 - 558

^๓ Jules D. Holzberg in Personality, pp. 554 - 555

^๔ McClelland, op. cit., pp. 550 - 558

คำจำกัดความของการศึกษาคำนี้

ความหมายของคำเฉพาะในการศึกษาคำนี้มีดังนี้

๑. การอบรมสั่งสอน (Socialization Process) หมายถึงการอบรมเลี้ยงดูและสั่งสอนของบิดามารดา ๕ คน คือ

๑.๑ การฝึกความเป็นอิสระ (Independent Training) หมายถึงการอบรมสั่งสอนบุตรให้เป็นพึ่งของตนเอง เป็นตนของตน เป็นอิสระ สามารถทำอะไรก็ได้โดยไม่พึ่งผู้อื่น สามารถเป็นผู้นำ และสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง และช่วยตนเองได้

๑.๒ การฝึกความสัมฤทธิ์ผล (Achievement Training) หมายถึงการอบรมสั่งสอนบุตร ให้เป็นผู้ที่ทำการทำกิจกรรมทุกอย่างให้ได้รับความสำเร็จ มีค่านิยมในความสำเร็จ กล้าและชอบในการแข่งขันต่อสู้ สามารถทำงานให้มีมาตรฐานสูง

๑.๓ ความเข้มงวด (Restriction) หมายถึงการเรียกร้องของบิดามารดาให้บุตรมีระเบียบวินัย ทั้งด้านส่วนตัว การทำงาน และสังคม

๑.๔ การให้รางวัลและการลงโทษ (Reward and Punishment) หมายถึงการให้คำชมเชย คำสัญญา และสิทธิเป็นรางวัลและเป็นการลงโทษเพื่อความสำเร็จทางด้านการศึกษาของบุตร

๑.๕ ความคาดหวัง (Expectation) หมายถึงความมุ่งหวังของบิดามารดาทางด้านการศึกษา และด้านส่วนตัวของบุตร

๒. เด็กวัยรุ่นลูกจีน หมายถึง เด็กชายที่เกิดในประเทศไทย อายุระหว่าง ๑๒ - ๑๔ ปี มีบิดา มารดา ปู่ ย่า ตา ยาย เกิดในประเทศจีน มีเชื้อชาติจีน และเป็นนักเรียนปัจจุบันของโรงเรียนไทรมิตรวิทยาลัย

---

* ปัญหาเรื่องเชื้อชาติยังเป็นเรื่องสับสนเพราะยังมีความสับสนเกี่ยวกับในระหว่างเชื้อชาติ การศึกษานี้ถึงได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว สำหรับการศึกษาคำนี้จึงยึดคำขอบของตัวอย่างประชากรเป็นสำคัญ

๑. เด็กวัยรุ่นไทยหมายถึง เด็กชายที่เกิดในประเทศไทย อายุระหว่าง ๑๒ - ๑๔ ปี มีบิดาและมารดา ผู้ ชำ ตา ชาย เกิดในประเทศไทย เชื้อชาติไทย* และเป็นนักเรียนปัจจุบันของโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย

๔. ระดับชนชั้นกลาง หมายถึง ครอบครัวที่มีรายได้ประมาณเดือนละ ๑๐๐๐ - ๔๐๐๐ บาท และมีบิดามารดาได้รับการศึกษาในระดับมัธยม หรือถ้าไม่ทราบระดับที่แน่นอนหรือมีการศึกษาต่ำกว่าระดับมัธยม จะต้องมีอาชีพรับราชการ (ตั้งแต่ข้าราชการชั้นเอดลงมาจนถึงชั้นตรี) หรือมีอาชีพค้าขาย หรือเป็นเจ้าของห้างร้าน เป็นพนักงาน นักธุรกิจ ช่างต่าง ๆ และกสิกร ซึ่งเกณฑ์คั่นแบ่งมาจากของ Rosen** และ Skinner**

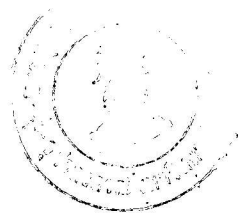
ความสำคัญของการศึกษา

- ๑. เพื่อประโยชน์ในการศึกษาพัฒนาการวัยรุ่น ตามลักษณะการอบรมสั่งสอน แบบครอบครัวไทย - จีน
- ๒. เพื่อประโยชน์ในการตีความหมาย ทำความเข้าใจต่อพฤติกรรมและทัศนคติของเด็กวัยรุ่นสองเชื้อชาติดังกล่าว
- ๓. เพื่อประโยชน์ในคามการแนะแนวทั้งในฝ่ายผู้ปกครอง ทางโรงเรียน และวงการศึกษา

*Bernard C Rosen, "Social Class Child's Perception of the Parent," Child Development, 35: 1147 - 1153, 1964

**G.W. Skinner, op.cit., p. 301

* ปัญหาเรื่องเชื้อชาติยังเป็นเรื่องสับสนเพราะยังมีความคาบเกี่ยวกันในระหว่างเชื้อชาติ การศึกษานี้ได้ไต่กระหน้ถึงปัญหาดังกล่าว ส่วนรับการศึกษาครั้งนี้จึงยึดค่าขอบของตัวอย่างประชากรเป็นสำคัญ

การวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง

ในปี ค.ศ. ๑๙๖๕ Mukherjee ^{๑๓} ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลกับการตั้งระดับความมุ่งหวังในห้องเรียน ตัวอย่างประชากรเป็นนิสิตใหม่ของมหาวิทยาลัยอินเดียจำนวน ๔๕ คน เขาใช้ SCT ในการวัดแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผล ส่วนหนึ่งของการศึกษาแสดงการหาค่าความแม่นยำตามโครงสร้าง (construct validity) ของ SCT จากการหาสัมพันธัมพันธ์แบบทดสอบซ้ำ ระยะห่าง ๒ เดือน ได้ค่าสัมประสิทธิ์ .๘๓ (จากตัวอย่างประชากร ๒๔๔ คน) ค่าสัมพันธัมพันธ์ระหว่างคะแนนจาก SCT กับ คะแนน A Achievement Scale ของ Murray ^{๑๔} ได้ค่า .๘๔ ที่ระดับ .๐๑ (จากตัวอย่างประชากร ๕๕ คน) นอกจากนี้เขาหาความแม่นยำตามสภาพ (concurrent validity) ด้วย พร้อมทั้งสรุปว่า SCT เป็นเครื่องมือที่มีความแม่นยำและมีความเชื่อถือได้สามารถวัดแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลได้อย่างเที่ยง

Mukherjee แบ่งตัวอย่างประชากรออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลสูง และกลุ่มที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลต่ำ จากนั้นโครงสร้างสภาพการณ์ทดลองเพื่อวัดระดับความมุ่งหวังโดยให้นักเรียนประมาณคะแนนในการสอนวิชาจิตวิทยา ว่าตนจะทำได้เท่าไร และตนมีความปรารถนาอยากจะได้คะแนนเท่าไร แล้วนำคะแนนทั้ง ๒ อย่างมาเปรียบเทียบกับคะแนนที่ทำได้จริง ๆ พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มที่มีคะแนนแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลสูง และกลุ่มที่มีคะแนนต่ำ กลุ่มที่ได้คะแนน SCT สูงจะมีคะแนน goal discrepancy ไปทางบวกมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ กล่าวคือ คะแนนความคาดหวัง คะแนนเกิน และคะแนนที่เป็นจริงในการทดสอบครั้งสุดท้ายเป็นไปในทางเดียวกัน

^{๑๓} Mukherjee, op.cit., p. 286 - 293

^{๑๔} Henny A Murray, Exploration in Personality, p. 165

ในปี ค.ศ. ๑๙๕๗ Sears Maccoby และ Levin^{๑๕} ทำการศึกษา เรื่องการอบรมเลี้ยงดูโดยสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคาดหวังของบิดามารดาพบว่าจากระดับชั้นของสังคมที่แตกต่างกันจะมีแรงผลักดันและความคาดหวังในมาตรฐานของความสัมฤทธิ์ผลต่างกัน ระดับชั้นในสังคมหมายถึงระดับทางเศรษฐกิจ การศึกษา และอาชีพ สำหรับอาชีพนั้นแบ่งตามเกณฑ์อาชีพของ Wanner's scale เขาพบว่าชนชั้นกรรมกร มารดาจะผลักดันเด็กมากกว่าบิดามารดาในระดับชนชั้นกลาง มารดาสนใจเกี่ยวกับการปฏิบัติในโรงเรียนของบุตรและต้องการให้บุตรทำสิ่งต่าง ๆ ได้ดียิ่ง แต่ Sears ใ้สรุปว่า จากผลการรายงานแสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดว่าส่วนมากบิดามารดาชนชั้นกลางคาดหวังให้บุตรเรียนต่อระดับวิทยาลัย ส่วน Brofenbrenner^{๑๖} ใ้ข้ออธิบายเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูบุตรในประเทศสหรัฐอเมริกาโดยใ้เทียบยกเอาข้อแตกต่างระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของมารดาในระดับชนชั้นกลางและระดับชนชั้นต่ำมาเปรียบเทียบ เขากล่าวว่ามารดาในระดับชนชั้นกลางมีแนวโน้มที่จะเลี้ยงบุตรแบบไม่เข้มงวดนัก และมักจะลงโทษน้อยกว่ามารดาของชนชั้นต่ำ มารดาในระดับชนชั้นกลางใ้ความรักแก่บุตรมากกว่าชนชั้นต่ำ แต่ในปี ค.ศ. ๑๙๕๘ Landy^{๑๗} พบว่า มารดาของชนชั้นต่ำเป็นผู้ที่ไม่เข้มงวดในการเลี้ยงดูเด็ก และเข้มงวดไม่เท่ากับมารดาชนชั้นกลาง แต่อย่างไรก็ตาม ถึงแม้จะมีข้อขัดแย้งกัน ผลการวิจัยของ Brofenbrenner มีแนวโน้มไปทางเดียวกับ Sears, Maccoby และ Levin

---

^{๑๕}Robert R. Sears, Eleanor E Maccoby and Henry Levin, Patterns of Child Rearing, pp. 26 - 27, 431 - 432

^{๑๖}V. Brofenbrenner, "Socialization and Social Class Through Time and Space in Reading," in Social Psychology by E Maccoby, T.M. Newcomb and Hartley

^{๑๗}Davis Landy, Tropical Childhood.

Rosen ได้ศึกษาในปี ค.ศ. ๑๙๖๑ ถึงความสัมพันธ์ในด้านต่าง ๆ กับแรงจูงใจ
ให้สัมฤทธิ์ผล การศึกษาอันหนึ่งของเขาคือการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของเชื้อชาติชนกลุ่ม
น้อย และความสัมฤทธิ์ผลเพื่อแสดงว่ามีความแตกต่างทางด้านแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลที่เนื่องมา
จากการอบรมสั่งสอนในวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ชนชาติที่เขาทำการศึกษาคือ ชาวฝรั่งเศส -
แคนาดา ชาวอิตาลี ชาวกรีก ชาวยิว ชาวนิโกร และกลุ่มที่นับถืออิกายโปรเตสแตนท์ เขาใช้
TAT ใหญ่ครูของชนชาติเหล่านี้ทดสอบเพื่อแยกกลุ่มที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลสูงและกลุ่มที่มีแรง
จูงใจให้สัมฤทธิ์ผลต่ำ และใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนของ
Winterbottom ตามมารดาของเด็กเหล่านั้น Rosen กล่าวว่า แรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผล
ค่านิยมและวัฒนธรรมมีผลต่อความสัมพันธ์คือช่วยกระตุ้นให้คนทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างดี และ
พยายามทำให้ได้ตามจุดมุ่งหมายอันสูงส่งที่วางไว้

ข้อสรุปที่สำคัญประการหนึ่งคือ Rosen ได้กล่าวว่า แรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลเกิดจาก
กระบวนการที่สำคัญอย่างน้อย ๒ ชนิด คือ ประการแรกกระบวนการที่บิคามาราค่าฝึกกลูกเกี่ยว
กับความสัมฤทธิ์ผล (Achievement Training) ซึ่งเกิดจากการที่บิคามาราค่ากำหนดมาตรฐาน
การทำงานของเด็กไว้สูงที่สุด และตั้งเป้าประสงค์ (goal) สำหรับเด็กไว้สูง และประ
การที่สอง กระบวนการฝึกความเป็นอิสระ (Independent Training) ซึ่งเกิดจากการที่
บิคามาราค่า ใคอธิบายหรือแสดงให้บุตรเห็นว่าคนมีความมุ่งหวังที่จะให้บุตรพึ่งพาตัวเองได้
(Self - reliant) และในขณะเดียวกันก็ให้เด็กเป็นคนของตนเอง (autonomy)
ให้เลือกและตัดสินใจด้วยตนเอง (decision making) และรับผิดชอบตนเอง

ผลของการวิจัยแสดงว่า ชนชาติกลุ่มน้อยทั้ง ๖ กลุ่ม เน้นการฝึกความอิสระและ
การฝึกความสัมฤทธิ์ผลต่างกัน เขาพบว่าชาวกรีก ยิว และกลุ่มที่นับถือโปรเตสแตนท์มี
คะแนนแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลสูงกว่าชาวอิตาลี ฝรั่งเศส - แคนาดา และชาวนิโกร และ
พบว่าชาวนิโกรมีระดับความทะเยอทะยานสูงกว่าชาติอื่น ๆ

Bernard C Rosen, "Race Ethnicity and Achievement Syndrome,"
American Sociological Review, 24: 1, 47 - 60, November, 1961.

ต่อมา Rosen^{๑๔} ได้ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบด้านโครงสร้างของครอบครัว (family structure) กับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผล เพื่อสำรวจลักษณะของครอบครัวขนาด ระดับสังคม และอายุของบิดามารดาที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผล ผลการศึกษาแสดงว่า บิดามารดาของเด็กที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลสูงเป็นผู้ที่เน้นการฝึกความสัมฤทธิ์ผล ขอบการแข่งขัน สนใจในงานของลูก ตั้งเป้าประสงค์สูงสำหรับลูก และคอยดูแลความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็ก บิดามารดาของเด็กกลุ่มนี้จะให้ความรักและความอบอุ่นแก่เด็กอย่างมาก เมื่อเขาทำได้ดี และมักจะเพิกเฉยไม่ให้ความรักเมื่อเด็กทำไม่ได้ ในด้านการฝึกความเป็นอิสระนั้น ในสภาพการทดลองพบว่า บิดามารดาจะเป็นผู้ฝึกส่วนนี้ มารดาของเด็กที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลสูงมักเป็นผู้เผด็จการ (dominate) และมุ่งหวังให้เด็กเชื่อมั่นในตนเองน้อยกว่ามารดาของเด็กที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลต่ำ

จากการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของโครงสร้างครอบครัวกับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผล Rosen สรุปว่า เป็นความจริงที่ว่าระดับชั้นของสังคมมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผล ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า คะแนนแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลของเด็กชายระดับชั้นกลาง (ในระดับ upper middle class และ lower middle class) สูงกว่าเด็กชายในระดับชั้นต่ำ (lower class) อย่างมีนัยสำคัญ และเด็กชายที่มาจากครอบครัวเล็กจะมีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลสูงกว่าครอบครัวใหญ่ แต่ทั้งนี้จะต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ด้วย เช่น ลำดับการเกิดและอายุของมารดา แต่เนื่องจากระดับชั้น ขนาดของครอบครัว ลำดับการเกิด และอายุของมารดา มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด การที่จะกล่าวแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลเกิดจากสิ่งใด จึงต้องพิจารณากันอย่างรอบคอบ

002166

^{๑๔} Bernard C Rosen, "Family Structure and Achievement Motivation," American Sociological Review, 36: 4, pp.574 - 585, August, 1961.

การศึกษาอีกอันหนึ่งของ Rosen^{๒๐} คือการศึกษาเกี่ยวกับการอบรมสั่งสอนกับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผล ตัวอย่างประชากรคือ เด็กชาย และบิคมารคาสชาวบราซิล และชาวอเมริกาแบบทดสอบประกอบด้วย TAT เพื่อวัดแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผล และแบบสอบถาม ๒ ชุด ชุดหนึ่งสำหรับบิคมารคา และอีกชุดหนึ่งสำหรับเด็ก จากการศึกษาเปรียบเทียบการอบรมสั่งสอนของบิคมารคาสชาวอเมริกัน และชาวบราซิลพบว่ามารคาสชาวบราซิลเป็นผู้ที่ไม่ได้ฝึกเด็กในด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ความเป็นตนของตนเอง (autonomy) และความสัมฤทธิ์ผลเท่ากับมารคาสชาวอเมริกัน บิคมารคาสชาวบราซิลมักจะปกป้องเด็กมาก และมักจะพินอเด็กมากจนเกินไป (over indulgent) ซึ่งเขาพิจารณาว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญคือเด็ก คือ ทำให้มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลต่ำ แต่อย่างไรก็ตามมารคาสก็มุ่งหวังให้เด็กทำตัวเป็นอิสระ ให้มีความสำเร็จในการเรียน และได้คะแนนสูงในการเรียน เขาพบอีกว่าเด็กชายชาวบราซิลรับรู้ว่าบิคมารคาของตนเป็นผู้ที่ทั้งระคับความคาดหวังในเรื่องต่าง ๆ ไว้อย่างสูงถึงแม้ว่ามารคาสแสดงออกมาว่ามีความหวังต่ำก็ตาม

Rosen ได้เปรียบเทียบการฝึกความสัมฤทธิ์ผลของชาวอเมริกา และชาวบราซิลพบว่าโดยเฉลี่ยแล้ว มารคาสชาวอเมริกาคาดหวังที่จะให้เด็กสัมฤทธิ์ผลเร็วกว่ามารคาสชาวบราซิล คือมารคาสชาวอเมริกาคาดหวังให้เด็กสัมฤทธิ์ผลเมื่อมีอายุ ๗.๕ ปี และมารคาสชาวบราซิล คาดหวังให้เด็กสัมฤทธิ์ผลเมื่ออายุ ๔.๒ ปี ส่วนความเป็นอิสระนั้นมารคาสชาวอเมริกาคาดหวังให้เป็นอิสระตั้งแต่เด็กกว่ามารคาสชาวบราซิล คือมารคาสชาวอเมริกาคาดหวังให้เด็กเป็นอิสระเมื่ออายุ ๗.๔ ปี และมารคาสชาวบราซิลคาดหวังไว้เมื่อมีอายุ ๔.๐ ปี

---

^{๒๐}Bernard C Rosen, "Socialization and Achievement Motivation," American Sociological Review, 27: 5, pp. 612 - 624, October, 1962.

Winterbottom^{๒๑} ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจให้
 สัมฤทธิผลกับประสิทธิภาพการเรียนรู้ในด้านความเป็นอิสระและความสามารถ ตัวอย่างประ
 ชากร เป็นเด็กชายวัยรุ่นซึ่งมีฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับกลาง เด็กชายจะทอง
 อยู่ในโรงเรียนเดียวกัน ชั้นเดียวกัน มีระดับสติปัญญาใกล้เคียงกัน โดยที่เขาตั้งสมมุติฐาน
 ว่ามารคาของเด็กที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิผลสูงจะ ๑. เรียกร้องความเป็นอิสระ และความ
 สามารถจากเด็กมากกว่า ๒. มารคาก็จะให้รางวัลมากกว่าและค่อนข้างบ่อย และ
 ๓. มารคาของเด็กที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิผลสูงจะฝึกด้านความเป็นอิสระเร็วกว่ามารคาของ
 เด็กที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิผลต่ำ

ข้อมูลได้จากการสัมภาษณ์ และแบบสอบถามแบบเปิดท้าย และมีข้อความให้บิคา
 มารคาพิจารณาว่าขอความใดเป็นจุดมุ่งหมายในการฝึกความเป็นอิสระ และให้บอกว่าเด็ก
 ควรจะหัดทำอะไรเหล่านี้ได้ตั้งแต่อายุเท่าไร ผลของการศึกษาแสดงว่าข้อมูลไม่ได้สนับสนุน
 สมมุติฐานที่ว่ามารคาของเด็กที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิผลสูงมีการเรียกร้องความเป็นอิสระ
 มากกว่ามารคาของเด็กทั้ง ๒ กลุ่มถือว่าทุกขอเป็นเกณฑ์ในการฝึกอบรม แต่ข้อมูลสนับสนุน
 สมมุติฐานที่ว่ามารคาของเด็กที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิผลสูงเรียกร้องความเป็นอิสระและ
 ความสามารถจากเด็กเมื่อเด็กอยู่ในวัยเด็กกว่า คือตอนอายุ ๗ ขวบ ซึ่งเร็วกว่ากลุ่มที่มี
 แรงจูงใจให้สัมฤทธิผลต่ำ (p .๐๕ - .๑๐) นอกจากนั้นมารคาของเด็กทั้ง ๒ กลุ่มจะ
 ลงโทษเมื่อเด็กประสพความล้มเหลวเหมือนกัน ทางด้านความเข้มงวดนั้น มารคาจะเข้ม
 งวดมากเมื่อยังเด็ก (๗ ขวบ) และเมื่อโตขึ้น (๑๐ ขวบ) จะลดความเข้มงวดลง แต่
 อย่างไรก็ตามทั้ง ๒ กลุ่มไม่มีความแตกต่างกันทางด้านความเข้มงวด นอกจากนี้
 Winterbottom ได้ทำ item analysis ในแต่ละข้อความด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ข้อมูล
 ที่ได้น่ามีผลและถูกต้องยิ่งขึ้น

^{๒๑}Marian R. Winterbottom, "The Relation of Need for
 Achievement to Learning Experiences in Independence and Mastery,"
 in Motives in Fantasy Action and Society, by John W Atkinson,
 editor, pp. 454 - 470.